

ՄԵԼԻԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, 4 կ. տարվանը
և 7 անվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները ԱՄՆՆ ՏԵՂ 5 40Գ.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը.
Մեր հասցեն՝ Тифлисъ, редакция „МШАКЪ“
Сергиевская ул., № 51
Tiflis, Rédaction „Mschak“
Խմբագրատան տէլէֆօն № 2—58.

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տոն օրերէն).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզով
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 20 կոպէկ:
Տպարանի տէլէֆօն № 67.

ՄԵԼԻԿ

ՀԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐԻ ՏԱՐԻ
ՀԱՅԳԵՆ՝ ТИФЛИСЪ, Редакция „МШАКЪ“
TIFLIS, Rédaction du journal „MSHAK“
Յայտարարութիւնները համար պիտի վճարել
տեղին (պետութեան) 20 կ., IV հրետի վրա 10 կոպ.
Կովկասից դուրս գտնվող անձերը և հիմնարկութիւնները յայտարարութիւնները
բացառապէս ընդունվում են Մոսկվայում—Центральная Контора Объявлений Торгов.
Домъ Л. и Э. Метцль и К°, Мясницкая, д. Сытова, և նրա բաժանմունքներում—Պե-
տերբուրգում՝ Морская, 11, Վարշավայում՝ Маршальковская, 130, Կիևում՝ Вольная,
38, Պարիզում՝ 8 Place de Bourse.

ԱՊՐԱՐԻ ԲԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆԵՐԻ ՎԱՍ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ 28 ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

ՅՈՒՆԻՍԻ, ԳԵՐԳՈՐ և ՏԻԳՐԱՆ ՏԵՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆԵՐ՝ իրանց ընտանիքներով՝
ցարօր արտի յայտնում են ազգակիցներին և ծանօթներին իրանց թանգազին մօր՝
ՍՕՖԻԱ ՏԵՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆԻ
մահը, որ տեղի ունեցաւ ամսին 24-ին Մարմին յուղարկուողութիւնը այսօր, շա-
բաթ, յունիս 28-ին, առ. ժ. 10-ին, ընտանիքից (Պատանդիչա փող. ա. Դան-
դուրով) գէպի Հաւաքարի ա. Կարապետ եկեղեցին Թարգմ. Ուրվանդի գերեզ-
մանատանը 3—3

ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆԸ
„Ս.Մ. ԿԻՐԱԿՈՍԵԱՆԵՐԻ Գ.ՕՅԱՆԵԱՆ“
ԲԱԺՆԵՏԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ,
որի կանոնադրութիւնը Բարձրագոյն հաստատված է յունիս 10-ին 1912
թ., արանով յայտնում է ի տեղեկութիւն ընդհանուր, որ Ընկերակցու-
թիւնը յուլիսի 1-ից 1912 թ. ձեռնարկել է իր գործունեութեան 1.200.000
րուբլի դրամագումով:

Ընկերակցութեան Վարչութիւնը գտնվում է
Վ յ ա դ ի կ ա վ կ ա գ ու մ :
Վարչութեան գրեկտորներ ընտրված են՝
== ՍԵՐԳԵՅ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ ԿԻՐԱԿՈՍԵԱՆ, ԻՎԱՆ ԲՈՂԱՆՈՎԻՉ ԵՎ ՕՅԱՆԵԱՆ ==
ԿԻՐԱԿՈՐ ԲՈՂԱՆՈՎԻՉ ԵՎ ՕՅԱՆԵԱՆ և ԻՎԱՆ ՈՒՂԻՉ ՎԱՐՎՈՂԻՉ:

Ընկերակցութիւնը կ'աւարտում է մասնափախուրային ապրանքների մե-
ծաքանակ ու հատաճախ տեւողութիւն, և ունի՝
ՍԵՐԵԿԱՆՎԱՆԱԿԱՆ ԴԱՆՏԵՍԵՐ
ՎԱՐՎԱՆԱՎԱՆՈՒՄ
ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ
ԳԵՐԳՈՐԻՎԱՆՈՒՄ
ԹԻՖԼԻՍԻՍԻՍ
ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ
և ունի ամենաբարձր
ԳԵՐԳՈՐԻՎԱՆՈՒՄ
ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ:
ՀԱՅԱՎԱՆԱԿԱՆ ԽԱՆՈՒԹԵՐ
ՎԱՐՎԱՆԱՎԱՆՈՒՄ
ԳԵՐԳՈՐԻՎԱՆՈՒՄ
ՊԵՏԻԳՐՈՍԿԱՆՈՒՄ
ԹԻՖԼԻՍԻՍԻՍ
ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ
և ունի ամենաբարձր
ԳԵՐԳՈՐԻՎԱՆՈՒՄ
ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ:
առ. 524. 10—8

ՆՈՐ ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ
Այս օրը իր հիմնադրութիւնը մէկը
պէտք է լինի այն 20,000 ր. գումարը,
որ Սէյանեանները նուիրում են հանգու-
ցեալ Տիգրան Սէյանեանի յիշատակին:
Միւս հիմնադրող պէտք է լինի այն
հողաւանդը, որը կը յատկացվի Այն-
ճաղաբաշտի քաղաքի կողմից արագա-
յարկութեամբ: Այդ հողի տարածութիւնը
կը լինի ոչ պակաս քան 50 դեստին, և
կ'ընէ հարկաւոր լինի, նա կարող է լինի
կրթական կամ քաղաքական նպատ-
քներով, որ կը գտնվի և ու-
րիշ նուիրատուներ, որոնք յօժարու-
թեամբ կը յատկացնեն գումարներ
Այն-ճաղաբաշտի քաղաքի օգտին:
Եւ վերջապէս էական օգնութիւն
կարող է հասցնել պետութիւնը, որը
համակրութեամբ է վերաբերվում մաս-
նաւոր նուիրատուութիւններին և յա-
ման համաձայնութիւն է յայտնում
ձեռք մասնաւոր գումարին աւելցնել
իր կողմից նուիրատուական նպատ-
քով մասնաւոր նուիրատուական և թէ
մարեկան ընթացիկ ծախքերի համար:
Այն-ճաղաբաշտի գիւղատնտեսական
գործը առանձին ուղարկութիւն կը
գործի: Երկրակիւն և առհասարակ լեռ-
նայաշէնները յատուկ գիւղատնտեսա-
կան պահանջները վրա, ուստի կենտ-
րոնական տեղ կը տայ լեռնային հո-
ղագործութեան, կենտրոնացման, բան-
ջարարութեան, մեղրարարութեան
և կ'աւարտուի տնտեսութեամբ:

Ողջունում ենք այդ գեղեցիկ գործի
նախաձեռնութիւնը և ցանկանում ենք,
որ Սէյանեանների նուէրը արդարեւ
խթան հանգիստային օգուտէն մի գործ
տուշացնելու, որը պէտք է ծառայի,
թէ քաղաքի և թէ մասնաւոր շրջա-
կայի գիւղական համայնքների աշ-
խատանքի ընդհանուրութեան և ար-
դիւնարութեան:
Որքան էլ հասարակ լինի գիւղատն-
տեսական գործը, այնու ամենայնիւ
այն անխուսափելի ծախքերը, որոնք
պէտք է տեղի ունենան իրապէս, կը
կազմեն պատկառելի գումար, որը
պէտք է նախատեսված և ապագայ-
ված լինի, որպէսզի գործական կենտ-
րոն և գործը կանոնաւոր ընթացքի մէջ
լինեն և օրէ-ցօր աւաղաղվին:
Ցատուկ մի յանձնաժողով, որը կազմ-
ված է Այն-ճաղաբաշտի քաղաքի, գաղով-
մի է գիւղատնտեսական գործի տիպի և
ծրագրի ընտելութեամբ, այլ և այն նա-
խապէս ուսումնասիրութեամբ, որը
պէտք է մշակվի գործական երևուող
կազմելու համար:
Ծրագրակի ենք հաւատալ, որ յանձ-
նաժողովը խորհրդակցութեամբ ձեռնը-
նա անձերի հետ՝ ընդունակ կը հան-
դիսանայ աշող կերպով լուծելու իր
առաջ դրված կարևոր հարցը և կը տայ
ճիշդակիւն մի գիւղատնտեսական գործը,
որի կարևորութիւնը վարչապետ գտնու-
մի է և որի յանձնարարականը կարող են
լինել նոյնիսկ այն դասընթացները,
որոնք կազմված են այն ամառ և ու-
րիշ այնքան համակրութեան գրաւե-
ցին ուսանող երիտասարդների կողմից:
Այն-ճաղաբաշտի գիւղատնտեսական

գործը կը գրաւի իր վրա ուղարկու-
թիւն ամեն կողմից և պաշտպանու-
թիւն կը գտնի ընդարձակ շրջանից:
Ուստի թող յանձնաժողովը լիայն
գտահոսութեամբ նայի գործին և ամե-
նայն լրջութեամբ շարունակի իր վրա
վերցրած յանձնարարութեան կատա-
րումը:
Ա. Բարսեղյան

ՔԻՐԱՍԻԱ ԵՒ ՈՒՍԱՍՏԱՆ
(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)
28 յուլիս

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւելի ունեցաւ համազօր-
ւում, որ ֆրանս-ռուսական դաշնակցու-
թիւնը հետամուտ է բացառապէս խա-
ղաղ և կուլտուրական նպատակները:
Այդ գաղափարը, որ լիովին համապա-
տասխանում էր իրար հետ պատմական
փոխադարձ յարաբերութիւններով կապված
երկու մեծ ազգերի քաղաքական ու
տնտեսական շահերին, բաւականաչափ
ամրապնդվեց վերջին ժամանակներու,
դառնալով օրգանական պահանջ ժա-
մանակակից միջազգային յարաբերու-
թեան մէջ, որը ընտելացել է տեսնել
այդ քաղաքական կոմբինացիաները իբրեւ
լաւագոյն գրաւական խաղաղութեան և
հանգստի: Կարելի է հաստատապէս ա-
սել, որ երկու մեծ պետութիւնների
այդ դաշնը, որի կրթական նշանա-
կութիւնը կապվածից դուրս է, կարող
կը լինի գիւղատնտ. ժամանակի կործա-
նար գործողութեան, շնորհիւ երկու
հզօր ազգերի որոշապէս արտադրու-
մի կամքի: Ի վերջոյ ողջունելով Ռու-
սաստանի մայրաքաղաքը ժամանակ
դաշնակից բարեկամ Պրանսիայի ներ-
կայացուցին, մենք հաստատուն յոյս
ենք յայտնում, որ մեր արտադրութեան
զգացմունքները այդ այցելութեան ա-
ռիթմով յաճախում է հայրենասիրաբար
տողութեամբ ուսու ժողովրդի ահադին
մեծամասնութիւնը, որ կրթակցում է
Ռուսաստանի և Պրանսիայի սերտ
մերձեցման անհրաժեշտութիւնը Եւրո-
պայում խաղաղութիւնը պահպանելու
և ամրապնդելու նպատակով, որը ան-
հրաժեշտութիւն է ոչ միայն նրանց
համար, այլ և միացեալ բարեկամ պե-
տութիւնների համար:

Պետերբուրգ.—Պետերբուրգի գալստեան
աւելիւ «Россия» լրագրի գրաւ մ է.
Վաշնակից Պրանսիայի արտաքին քա-
ղաքականութեան ղեկավարի ժամանումը
Ռուսաստան չէ կարելի համարել միջ-
ազգային քաղաքականութեան մի տա-
վորական տիպ, որը յատուկ է ժամա-
նակակից պետութիւններին իրանց փո-
խադարձ յարաբերութիւններով մէջ. Եւ-
րոպական հասարակական կարծիքը ար-
դէն քանիցս աւ

է շրջապէս վերջնականը՝ նորի համայնա-
րանում թողնելով որպէս պիտի մտադրեցնու-
մ, քանի որ, իսկ 1900 թ. մինչդեռ հա-
մայնաբանութեան հաստատութիւնները սկսեց
կարգաւ արդէն, որպէս պիտի մտադրեցնու-
պատմութիւնի և գրականութիւնի:

Վարդիվ հանդիմանալով այսպիսի կարծիքը պաշ-
տօն գիտութեան բարձրագոյն տնտեսական,
հանրակրթական ուսումնական անհիմուն կեր-
պով աշխատութեան և ուսումնականութեան ի-
րարեց անելի հետաքրքրական և կարեւոր,
որ մենք չենք կարող մի առ մի թելել, ի
նկատի ունենալով օրաթերթի սուղ էջերը:

Ա. խնայողութեան արդարեւ աշխատանքա-
թեան գլուխ գործողը իրաւացիորէն հա-
մարվում է վրայ հին գրականութեան ու-
սումնականութիւնը, որպիսի ասպարէզում
նա մեծ դեր կատարեց, որով և վրայ պաշ-
կանութիւնը նրան մեծապէս պարտական է:

Սակայն նրա քաջայայտած առողջութիւնը
չը կարողացան դիմաւորել յոգնեցուցիչ և
ծանր աշխատանքին, և նա դեռ ևս երիտա-
սակը հաստատում զոր զնաց թողնալով:

Այսպիսով անողորմ մահ խլեց և մի բնիշխա-
նոր գրական դէմքը լուսկեց. բայց և խիստ
արդիւնաւէտ գործին, որի մասով գոյացած
բացը շատ զգալի կը լինի առաւելագոյն
վրայցիներ համար:

Իր կաճատեւ, բայց բնիշխաւոր կանգնել
ընթացքում Ա. խնայողութեան անհնար սեր-
ութեանը կատարեց իր քաջաբացական
պարտականութիւնները հանդէպ իր հայ-
րենիքի և վրաց ազգի, որին օգնութեան
հասաւ իր մահից յետոյ էլ ներթափան,
թողնելով 45,000 ռուբլի ֆոն իր կարո-
ղութիւնը վրայ մէջ Գրագիտութեան Ծա-
նոթող Ընկերութեանը կրթական նպատակ-
ներով, որպիսի Ընկերութեան հիմնադիր և
գործնական անդամներէն էր ինքը հանա-
գուցեալը:

Յար. Գառապարեան

ՄԻ ԱՌԱՋԱՐԿ Է՛

Այսօր հրապարակ վրա է դրված, թէ
քննչական պետը և տնօրէն յաւերճական հայ-
կական կուլտուրական կենտրոն երկու մեծ
տնէներ՝ առաւել 1500-ամեակը և ստացուե-
թեան 400-ամեակը:

Դեռ մեծ գործը իր ազգի մէջ երկպա-
սակութեան ենթարկել է Վիճում ևս լրա-
գրութեան միջոցով, թէ էջմիածնի առա-
ջարկեցին ևս ճիշդ և կարեւոր, թէ Թիֆլիսի
Ծոր. Յանձնաժողովը:

Կուղիքի ևս էլ իմ խօսքն անել, գիտակցե-
լով որ ամեն մի մարդու պարտքն է, եթէ
հետաքրքրվում է այս խնդիրներով, իր
ձայնը բարձրացնել:

Դարեւ շարունակ մենք գիտենք, որ հոկտե-
մբ 23-ը ու թարգմանչաց տնի օրն է եղել,
ուրեմն և առաւելութեան բնական մեզ հա-
սած ու շատ բան հաստատող այդ օրը թող
մեզ համար նշանակութիւն ունենայ և պատ-
մական դառնայ այս մեծ տնէներ նոյն օրը
կատարելով: Այնուհետեւ մինչեւ այժմ հրապա-
րակ դրված առաջարկութիւններին, իմ կար-
ծելով, ամենից լաւագոյնը և արժեքաւորը
էջմիածնի Ծոր. Յանձնաժողովը որոշում:

Բ Ա Շ Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՊԱՐԱԿԱԿԱՆ ՄԵՋԻՍԻ ՆՈՐ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ
ՕՐԵՆՔԸ

Հազիւ վեց տարի անցել է սահմանա-
դրական շրջանից Պարսկաստանում, և մէջ-
խնդ փոխել է արդէն երկու անգամ իր
ընտրութեան օրէնքը: Մասնաւորութիւնը
Սուլթան-Քալէֆի շահի կողմից հրատա-
րակվելուց կարճ ժամանակ յետոյ՝ ընդունե-
վեց առաջին ընտրութեան օրէնքը, որի հի-
ման վրա պէտք է ընտրվէին առաջին մէջ-
խնի անդամները: Այդ օրէնքով՝ ընտրող
ները բաժանվում էին 6 շահաւորութիւն 1)
Երևանները թաղապետական տնային և Լա-
շարները, 2) ուլեմները և հոգեբանական
ները, 3) մեծամեծները և ազնուականները,
4) մեծ վաճառականները, 5) կառավարա-
ները ու զինվորները 6) խանութագործները ու
արհեստագործները: Մէջխնի 156 անդամնե-
րէն 80-ը պէտք է ընտրվէին թէ՛հանիք
(ուղղակի), իսկ մնացեալները նախաձեռ-
նէր (անուղղակի):

Ի նկատի առնելով պետութեան պրիմիալ
կազմը՝ այդ ընտրութեան ձևն անհրաժեշտ
առաւելութիւններ, դասակարգային բաժան-
մունքը հիմուք էր վեր Պարսկաստանում զար-
գացած էր և զբաղւում էր կառավարչական
սխտանում Էական զբոս դասակարգներ որոշ
կերպով կազմակերպված էին և ունէին մա-
սուր իրանց միջոց ընտրութեան և ներկայացուցիչներ պետութեան առաջա-
նակ խառնաշփոթ և անպարտաւոր վիճա-
կում արդարեւ շատ ու քիչ կանոնադրված
կազմակերպութիւնները կարող էին անտա-
րակիոր մեծապէս զբոսացնել ընտրութեան
գործը: Սակայն այսպիսի ընտրութեան օ-
րէնքը ունէր միւս կողմից և խոշոր թե-
ութիւններ, նոսրաց զոգնելը (երկրի ամ-
բողջ շահութեան 28 տոկոսը) ընտրող-
ները շարժում էին իրենց, գիւղացի (55
տոկոսը բնակչութեան) ընտրութեան իրա-

Վերջնական ֆունդը է՝ Այդ որոշումը
միանգամայն նպատակաւորաբար է, որովհե-
տեւ այդ ֆունդը համայն հայութեանը կա-
րող է օգտվել և հայկական ցրեւ մասերը
օգտվող էջմիածնի Ծոր. Յանձնաժողովն այդ
զեղեցիկ որոշումն անել չէր կարող, քան
այդ: Երկրորդ տեղը կարելի է դնել Վրաց-
կան ֆունդին՝ հարցը, այն տեսակետից, որ
զբաղակազմները պատկանում են այն
դասակարգին, որոնք մշտական շահագործ-
վում ու տուժում են յանուն հայաբնակ-
կան շահերի, հետևապէս զբաղակազմութեան
սխտանը են նրանք և հատուցման արժանի:

Այնուհետեւ բացի այն մասնակի ու թե-
թիւ հարցերից, որոնք իրականացումը մաս-
նաւոր անհատներին, խնդրելով իրենցինքն
գործ է՝ աշխարհ չէ վերցնում մի համայնա-
կան շատ կարեւոր և ժամանակակից հարց:
Այդ՝ Օշակներն ու Միսրոպիան զպարգի-
նալեան շրջանները հանդէպում և ու
Միսրոպի կրիստոսեան հարցն է:

Հարցն, որոնք առանձին ուղադրութեան
արժանի են, որովհետեւ հայ ազգը ու Միս-
րոպից դուրս պատմական մեծ նշանակու-
թիւն ունեցող անձն գտնել չէ կարող, հե-
տևապէս արժէ, որ նրա յօդակներն օրը մի
մեծ գործով յանդիմանենք: Նրա մեծ անու-
նը, աշակցեցը, իրականացնել Օշակների
յանձնաժողովին որոշումները: Իրօք եթէ
նայեցեք անցեալին, ու Միսրոպի համար հայ
ազգը ոչինչ նշանակող բան չէ արել, մինչ-
դեռ մենք գիտենք, որ վերածնունդից յետոյ
է, ինչ մարդկային միտքը՝ դարձելով կաշ-
կանդիված միջնադարի հեղձ միջոցառում՝
սկսում է արագ նուստնանալ անել քաղա-
քակրթութեան իրական լայն ասպարէզում:
Մենք գիտենք, որ հայ ազգութեան լայն տա-
ռերի գիւղացի յետոյ ծաղկեց, ուրեմն հայ-
կական վերածնունդի արգասիքն է, նրա
հետ անպայման պատմական շարժապայծա,
առանց նրան չէր կարող ծնվել ու ապրել
ուրեմն տառերի գիւղացի աշխարհի և
նշանակալից:

Պատմական մեծ փաստ է, որ տառերի
գիւղացի կատարվել է ու Միսրոպի ձեռքով:
Նա մեզ կենդանի ապրեցնող լեզու է տուել
ուրեմն էլ ինչպէս պէտք է մոռանալ
նրան՝ մեծ վարդապետին և այժմ իր հե-
թին նրա մեծագործութեան դիմաց, զոնէ
մի չնչին բան չանցնել նրա համար: Դուրս
չառնել անհիմնաբար արժանի չեն գտնի
նրան մեծաբերութեւ Մենք կարծում ենք այդ-
պիսի բան լինել չէ կարող, որովհետեւ ինչ
որ մեծութիւն է, նա յարգանքի և արժանի
և փոքրութիւն լինել չէ կարող այլևս. ով
ապրում է ցեղի սրտում, նա ցեղի պաշտա-
մունքի տառերին է ու երկրպագութեան
արժանի մեծ կոթողը: Այդ գործը իրական-
ացնել իրօք ամենքիս պարտքն է:

Ուսուցիչ

ՏԵԼԵԿՐԱԳՐԱԿԱՆ ԳԱՆՈՒԹ

Անգարայից 24 յուլիսի

Ամսիկ 22-ին տեղիս հայոց ուսումնաբա-
նի օգտին «Մեքսիկայից» պարբերական, նախա-
ձեռնութեամբ ու կապալարեանի և հո-
ղաբարձութեան ու պ. պ. Միլլան և Յովհան-
նէս Յակոբեաններին մասնակցութեամբ, զբո-
սանք տրվեց: Դեկտրապարեանը գերատես-
Օսանեանի ներկայացվելով «Օղորդան» օպե-
տները կախված էր 1000 թուման արժէք
ունեցող կալուածային սեփականութիւնից,
որ հաղաւթաւոր էր: Մնում էին գրեականա-
պէս քաղաքացի և դրանցից էլ զբաղվում էին
ձայնից բանասերները, արհեստագործներն ու
փոքր վաճառականները, որ խառնութ չու-
նէին. այնպէս որ՝ երկրի ամբողջ համայնքն
10 միլիոն բնակիչներին հազիւ թէ մի քանի
հարիւր հազար հոգի ընտրութեանց կարող
էին մասնակցել:

Առաջին միջնադար Մասնէդ-Ալին շահի
կարճատեւ քաղաքականութեան զոր գնաց-
բայց մի տարի շնչեցած պարլամենտի բռնի
լուծումից՝ նոյն շահը, հանդամանքներ ճնշու-
ման ներքոյ, ստիպված եղաւ սահմանադրու-
թիւնը վերանայն հաստատել: Նրան չա-
նողվեց հին կարգը վերականգնել և նոր
իսկ սահմանադրութիւնը բնակիչները ոգով
փոփոխել և աշխատանք նոյն ուղղութեամբ
փոփոխութիւն տալ: Զոնէ ընտրութեան օ-
րէնքին թէ և այդ նկատմամբ էլ նրա ցան-
կութեանը լուրջ չէր կատարվել, բայց և
այնպէս 6-ը ընտրութեան օրէնքին փոխա-
րինեց 1909-ի յուլիս 26-ի օրէնքը, որնե-
րկայնուհի էր մի տեսակ կոպտութեան
յետադիմականութեան և սահմանադրականի
միջև: Մասնէդ-Ալին քահնի Գրաքարկուց
յետոյ երկրորդ միջնադար ընտրվեց այդ նոր
օրէնքին համապատասխան:

Երկրորդ ընտրութեան օրէնքը շեղվում է
էական առաջինից. դասակարգային ընտ-
րութեան տեղն անցնում է շրջաններին ան-
ուղղակի ընտրութեանը: Հինգ մեծ նոսր
ցեղերին (Ասորեականներն շահնէվաններին,
բախտարներին, կաշկայներին, թիւրք-
մէններին և ծառի խմբին) և նմա-
նապէս չորս այլաբանական ցեղերին ազգե-
րին (Հայերին, ասորեներին, զարաթուստի-
ներին և հրէաներին) տրվում է միմիկ ներ-
քաղաքացի մէջին ուղադրելու իրաւունք:
Մէջխնի անդամների թիւը ինչու է 120
հոգու Զայնի իրաւունքը վերադարձվում է
միայն այն պարագայում, երբ նրանք
կարողանային սեփականութեան արժէքը
զոնէ 250 թումանի է՝ անուան, կամ որոշ

բան և կայացաւ պարտանդութեան Պարոմ
էին եւրօպական և հայկական պարեր Նուա-
գում էին մէջ ընդ մէջ զինուորական երաժ-
շտային և սպորտային:

Տիկին կալուածարանը մի քանի անգամ
է աշխարհի յօդու ուսումնական զբո-
սանքներ:

Անցելով 1911—12 ուսումն. տարվայ հա-
մար մասնաժողովը ծխական տուրքեր է նը-
շանակել է, իսկ ընդհանուր ժողովը հաս-
տատել, սակայն այդ տուրքերը դեռ չեն
գանձվել, իսկ ուսուցիչների առճիւղները մի
մասը հողաբարձութիւնը պարտքով է վճա-
րել, ու միւս մասն էլ դեռ մնում է չը
վճարված:

Նոյն 1911—12 թ. հողաբարձութեան նա-
խաձեռնութեամբ յօդու ուսումնական մի
քանի ներկայացում և երկրորդ տրվեց,
բայց ինչ և որքան պիտի գոյացաւ, մնում է
անյայտութեան ճղի տակ:

Անցաւ ուսումնական տարին, չը նայելով
որ հողաբարձութիւնը մի քանի անգամ ժո-
ղովի է հրաւիրել, բայց ծխականները չը
հաւաքվելու պատճառով դեռ ժողով չէ կա-
յացել, ուսումնական տարեկան հաշիւը
դեռ չէ ներկայացված: Սա անտարբերու-
թիւն չէ, այլ քնն է:

Միսրոպի

Գառնիկ Ներսիս-Մայրապետի գործը
Մարտի 4-ից, 17 յուլիսի
Արդէն շատ անգամ գրել ենք Մշակում,
որ բազումաբան կնիքներ-տեխնիկ Լեոն
Միլլե-Նուրբանը ցանկանում է ներքին
Մաշխատան գիւղում հիմնել հայոց դպրոց,
որի պահպանութեան համար նա խոս-
տանում է տալ տարեկան 250 ռուբլի ծառ-
քի ժամանակով, իսկ մնացած ծախսերը պէտք
է յանձն առնի տեղական ժողովուրդը: Այս
հարցը մինչև այսօր մնաց անկատար:

Մաշխատան և հարեան գիւղերում ցիր
ու ցան բնակվում են մօտ 60 տուն վրա-
յայտ հայեր: Միսրոպի մի բառ չեն իմա-
նում հայերին, չունեն ոչ սեփական քահա-
նայ և ոչ եկեղեցի, իսկ վերջերս անել են
ամուսնանալ աշխարհիկներին հետ:

Ի նկատի ունենալով այս, Կ. Ն. Բ. Ը.
Մարտի 4-ից, 17 յուլիսի վարդապետին
խնդրեց խորհրդին 100 ռուբլի նպաստ
նշանակել Մաշխատան գիւղին, որը գտնու-
վում է այս ճիւղի շրջանում: Աւելցե-
նելով այս նպատակին Միլլե-Նուրբանին
250 ռ. նպաստ, կարելի է այդ փողերով
ուսուցիչ վարձել, իսկ բնակարան ծառայ,
վաճակալայտ կարելի է ձեռք բերել աշա-
կաններին թողնելով:

Կնիքներն այս մասին բանակցութեան սկսեց
է Միլլե-Նուրբանին հետ, որից առաջին
պատասխան, թէ նա հաստատ է իր որոշ-
ման մէջ, բայց լրացնել պարզել ծախսերը
բարեգործական միջոցները նա մտնում է
և պահանջում է, որ այդ ծախսերը լրացնեն
իրանց գիւղացիները, որպիսի սովորին
ինքնագործունէութեան, որպիսի հայեցքը
նա պարագայում էր «Մշակում»:

Միլլե-Նուրբանին այս պատասխանի
առիթով, Մարտի 4-ից, 17 յուլիսի վար-
դապետին դիմել Սուրբի գործակալին,
խնդրելով յորդորել գիւղացիներին, որ մը-
նացած ծախսերը իրանց գիւղացիները վերց-
նեն, կազմեն այդ մասին համախօսական
և ուղարկեն խորհրդին՝ նկատենք, որ թե-
շակներին կարելի է ստանալ մօտ 100 ռ.

տարեկան 10 թուման տուրք են վճարում,
կամ 50 թուման եկամուտ ունեն, կամ որոշ
կրթութեան տեղ են:

Անցաւ տարվայ խոսուցիչական պատճա-
ռով լուծվեց երկրորդ մէջխնդ և նրա հետ
զերեցման իշաւ երկրորդ ընտրութեան օ-
րէնքը: Բայց նախ քան մէջխնի լուծումը՝
նա մշակել և ընդունել էր մի նոր օրէնք,
որ խառնակալի և ներքին գործից միևնա-
րի կողմից հաստատվեց 1323-ին զեկա-
տի 12 իս, և այդ օրէնքը հիման վրա էլ կա-
տարվեց անպայման երկրորդ մէջխնի 136
անդամների ընտրութեանը:

Մէջխնի ընտրութեան նոր օրէնքը, առա-
տաժիտ տեսակետից նայած, մեծ առաջադի-
մութիւն է նշանակում: Բանաժամանակ իր
երկու նախորդներին հետ ընդհանուր, հա-
մասար, գաղտնի և ուղղակի ընտրութեան
սկզբունքները ընտրում են այդ օրէնքը:

Ընտրելու իրաւունք ունեն բոլոր պարս-
կապատկանները, որ արդէն 20 տարե-
կան են և զոնէ 6 ամիս ընտրութեան
նից առաջ՝ ընտրութեան շրջանում բնակ-
ված: Զայնից զբաղվում են կնայայ, ի-
մանակալութեան ներքոյ գտնվողները,
խանութեան հատկից հրաժարվածները,
քրեական անանկները, անպատասխան մի-
ջոցներով իրանց պարտաւոր հայրթաղ
և այնպիսի անձներ, որ խառնակալութեան օրէնք
է անպարտաւոր են կամ դատաւարական
պատճառով, և վերջապէս քաղաքական
յայտագործները, որ ժողովրդական կառավա-
րութեան սկզբունքների և երկրի անկախու-
թեան դէմ դաւաճանք են: Ընտրվելու ի-
րաւունքը չունեն անպատկան գիւղացիներ
(ներքին) և ոստիկանական ծառայողները ի-
րանց ծառայութեան տեղերում:

Ընտրվել կարող են բոլոր պարսկապա-
տկանները, որոնք տարեք 30-ից պակաս
է 70-ից անել չէ: և որոնք ընտրութեան շրջ-
կանում ճանաչված են: Ըստականալով
պարսկերէն կարգաւ և զեղել դիմում և ճըշ-

*) Բացի նրանց, որոնք զինուորական տնօրէն
պատկան տեղում է:

տարեկան, բնակարան Մաշխատում կարե-
լի է վարձել (2 անհատ) 20—25 ռ., հար-
կաւոր է 2 սոսփն փայտ, այնպէս որ զիւ-
ղացիները, բայց թողնելից, տարեկան պէտք
է տան մօտ 60—80 ռ. կամ ամեն մի տուն
1—2 սոսփն: Գործը ինչու է. հարկաւոր է
նախաձեռնող. իսկ ըս պէտք է լինի Մշխի
գործակալը, որովհետեւ գիւղացիները սե-
փական քահանայ չունեն: Եթէ մինչև 1913
ուս. տարին չը բացվի, Միլլե-Նուրբանը
հրաժարվում է դրանից յետոյ նպաստ տալ:

Հաջորդները նման են: Սպասվում է
լու բերք: Յորենի պուրջ Շիրակում որո-
շել են 1 ռ., զարին՝ 60 կ.: Էրաբում
թուրքերը մի քանի տարի է, ինչ սկսել են
ցանել բամբակ, որ աշող է բուսնում այն-
տեղ: Երբքը բաւարար է եղել անցեալ տա-
րին Վաճառական Լեոն Ամանց 50 դեսա-
տին հող վերցրեց Էրաբում վրայի իշխա-
նից կազմակերպել նա այս տարի ցանց մի
քանի դեսատին բամբակ: Սպասվում է
բաւարար բերք:

N. N.

ԳՅՈՒՆ ԱՄՍԻՍԿԱՆՈՒ ԿԵՆՏՐՈՆ

Ամարանցային սեղօնը ընթանում է իր
սովորական անկարգի: Գիւղի մօտում, ուսու-
կալի, խնդրող կենտրոն բոլորովին կեղծա-
բանափոխվել կենդանացի, կուլտուրական
բնով է տառցի:

Ամարանցի են եկել զանազան քաղաքնե-
րից ու հեռավոր վայրերից օգտակարիչու-
րազմաթիւ հարուստ և միջակ ընտանիքներ
ու անհատներ:

Մնացում են գիւղի արմկալի փողոցով,
ամեն քաղաքական հանգիստում են նորա-
նոր չափազանց աղքատ, գաւառական նեխ-
ված կանանց անտուր զէմբերի, մօղայա-
սէր կանանց զանազան կերպով մէջ կողոված,
յարաքայլ դալիսանք քնքոյն սեռի անհոգ,
անմեղ ներկայացուցիչներին:

Որքան մեծ է մի տարվայ ընթացքում
մայրաքաղաքում կատարված արտաքին,
խառնակ, անմիտ փոփոխութեան ծաւալը:
Այդ գործված է ծանօթ քաղաքացու նախ-
կին համեստ ընտանիքի նիստ ու կացի,
վարդ ու բարձի վրա:

Այս մեր կրթութեան ու դաստիարա-
կութեան անշաղկ կարտ, բարոյապէս ըն-
կած, այլապէս անտուր անկախութեանը, որ
այնպիսի անցում անցկացրած անպատկա-
յան հետ և նորիս կապակցելի կենտրոն
վրա կարելի է միայն ցանկ և կրկնել կը-
մօնաօլի հետեւալ խօսքերը. «Печально я
вспоминаю наше поколение. Его градающее
иль пусто, иль темнее»:

Որքան էլ ետ ետեղ լինի են հանա-
գաւառական, կաղաւթիկ, իրանց քաղաք-
ված շեղքը, թմրած օրգանիզմ վերանորո-
գելու:

Անհոգի զէմբերի վրա նկատվում է քա-
ղաքի ճնշող, նեխող մթնոլորտ անշնչելի
կնքը: Դուրս, գաւառ պոփոխներին ան-
վերջ,

540, 2—2